

790. Аз одях, мамо, аз одях
Хороводна (на хоро на мегдана)

ВА-2,1,27

Аз одях, мамо, аз одях
на Арда, на водиница (2)
сът торба брашно да меля.
Аз одях, мамо, връщах са,
5 слънце ма зайдюм заида
между два сини баиря,
до едно студно кладенче, (2)
помеж два нови гробови.
Възприх са да си почина, (2)
10 студена вода да пия,
— — —
поседях, мамо, помислях.

Първи гроб тогаз разровях,
какво да вида във него? –
Млад момък в него лежеше
15 във годенишка премяна,
на ръка пръстен сребърен;
втори гроб, мамо, разровях,
там млада мома лежеше
във годенишка премяна,
20 на ръка гривна сребърна.
Посегнах да я отзема,
земята каил не стана,
че ми ръката изсъхна.

Бел. ред. Заида – диалектна форма от „зайдявам“ ’залязвам, захождам’.

с. Кортен, общ. Нова Загора, 16 февруари 1966 г.
Стоян Иванов Вандов, род. 1908 г.